

Forslag, kan man altsaa se, at der er mindst 21 000, der ingen Formue har, som kommer til at aflevere noget, idet de ikke kan faa fuld Aldersrente, det vil med andre Ord sige den ene Femtedel. Dertil kommer, at Formuerne i disse Kredse er ulige fordelt over Landet. Lad mig nævne, at i Hovedstaden er 93 pCt. af samtlige Aldersrentenydere uden Formue; altsaa de allerfleste af dem, som i Hovedstaden kommer til at aflevere noget, er Folk, som tjener, og jeg kan nu ikke se, at vi skal gaa til at straffe dem, fordi de i Øjeblikket tjener noget.

Jeg gør stadig en Sondring og siger: Vel, har vi ikke Raad til det, saa lad os fremtidig gøre de Indskrænkninger, vi ønsker; men vi kan ikke være bekendt at sige til de Mennesker, som i god Tro hele dette Aar har været ude at tjene for at skaffe sig mere at leve af — naar Loven nu træder i Kraft til Oktober og de skal indgive ny Ansøgning —: saa, mine Venner, nu har I slidt og slæbt, men nu kommer Staten og tager Fordelen og skærer jeres Understøttelse ned.

I Provinsbyerne er Tallet 61 pCt. uden Formue; der findes altsaa kun 39 pCt. med Formue. For Landkommunernes Vedkommende stiller Forholdet sig lidt anderledes, idet der er 44 pCt. uden Formue og 56 pCt. med Formue.

Hvis man saa undersøger Formuernes Størrelse, viser det sig, at 18 222 har under 2 000 Kr. i Formue. Jeg skulde da tro, at disse 18 000 med under 2 000 Kr. i Formue ogsaa er ret uheldigt stillede. 11 321 har under 4 000 Kr. i Formue, og oppe paa de store Formuer, der ligger over 4 000 Kr. — skønt man kan vel neppe tale om, at 5 000 eller 6 000 Kr. er en stor Formue —, findes der blandt samtlige Aldersrentenydere, der vel nu tæller 106 000—107 000, kun 10 000. Det er altsaa disse 10 000, der foranlediger, at de Herrer straks vil gaa ud og gøre Fradrag.

Ser vi paa Indtægten, viser det sig, at 33 463 Aldersrentenydere er ganske uden Indtægt. Nu ved jeg, at der er 38 000, som faar fuld Aldersrente; der maa altsaa være nogle enkelte, som har Indtægt, men saa lav Indtægt, at der ikke sker Fradrag for dem. Der er 18 069 med under 200 Kr. Indtægt; af disse 18 069 skal i

København 649 ikke aflevere noget, men i Provinserne skal 4 949 aflevere en Del af deres Aldersrente, fordi man finder, at deres Indtægt er for høj. Paa Landet er der 12 471, som formentlig — det er jo lidt indviklet — alle vil komme til at aflevere en Del. Gaar man højere op, til Indtægterne paa 200—399 Kr., viser det sig, at der er 16 671, og de vil alle komme til at aflevere en Del af deres Aldersrente. Paa Indtægter mellem 400 og 599 Kr. er der 12 449, der ligeledes alle maa aflevere noget, mellem 100 og 325 Kr. Af Indtægter højere end 599 Kr. er der i Virkeligheden kun 17 000.

Saa er endda disse Tal nogle Aar gamle, og jeg skulde tro, at med de Tider, vi i Øjeblikket har, vil Indtægterne for dem, der ikke er Formueejere, være gaaet ned, hvilket betyder, at Forholdet bliver mere og mere grelt. Man kan altsaa ikke fastholde, at det er Mennesker med Formue, man tager Pengene fra og udelukker, og deri finde et Forsvar for, at denne Udelukkelse finder Sted. Der er i Virkeligheden her Tale om, at man i en vanskelig Tid, hvor Prisfaldet ikke er trængt fuldstændigt igennem, berøver saadanne gamle Mennesker en Del af de Smaa-indtægter, de i Øjeblikket har.

Paa et andet Punkt ændrer det radikale Mindretal Forligsforslaget, idet man i nogen Grad stryger den Opmuntring, som ligger i Lovens Graduering for Alderen fra 65 til 68 Aar, og man gør det, siger det ærede Medlem Hr. Holdgaard, for at imødekomme de samvirkende Sogneraadsforeninger, som har gjort opmærksom paa, at det navnlig var Folk med Formue, der havde Til til at vente. Jeg er i den Henseende enig med den højtærede Indenrigsminister.

Jeg tror, at Sogneraadsforeningernes Henvendelse ikke hviler paa et solidt Grundlag. Jeg maa naturligvis erkende, at de, der har Formue, kan vente, men jeg ved samtidig fra praktisk Erfaring, at mangfoldige gamle bliver hængende i de Pladser, de har, saa længe som muligt for at opnaa den Fordel, som de højere Takster er, og de har været nødt til at vente saa længe som muligt, fordi det var dem umuligt at eksistere paa de Takster, Loven gav. Jeg maa derfor vedblivende være af den Opfattelse, at det radikale Mindretal, som har stillet dette Ændringsforslag, havde gavnet